

SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip.Leg. PM 26-1980,núm.12 10-V-1981

FA
UN ANY....

els noms dels carrers

Carrer modern, pertant, nomenclatura moderna, dedicada al Santuari de la Mare-de Déu de Bonany.

Aquest nom ens recorda l'ermita i la Congregació d'ermitans, anomenada de Sant - Pau i Sant Antoni Abad, establertes en aquell Santuari des d'el 15 de febrer de mil vuit-cents noranta-sis.

I aquest record ens fa memòria de la sèrie d'ermitans fills del nostre poble:

-Ermità Simeó Amengual; un dels fundadors de l'ermita de Bonany, procedent de la de Valldemossa.

-Ermità Agustí.- Es l'ermità vilafranquer que d'alguna manera ha sobresortit damunt els altres per la seva labor arquitectònica, fou l'autor dels plànols, i director de les obres de l'església de Bonany, també fou l'autor del projecte del Monument a Crist Rei al Puig de Sant Salvador de Felanitx. Dissenyà la carretera a l'ermita de Betlem, d'Artà, va es ser Superior General de la Congregació, morí el setembre de l'any 1976.

-Ermità Simeó; germà carnal de l'anterior ambdós de la família de Ca'n Gallet, va esser Mestre de Novicis de l'ermita de Betlem. També ja és mort.

-Ermità Asensi; Fou superio de l'ermita de Bonany, on morí el dia 29 d'abril de mil nou-cents setanta-set.

-Ermità Lluís, germà carnal de l'anterior de Ca'n Torretes, morí a Bonany dia 8 de desembre de 1978.

-Ermità Macari, estava a Artà

-Ermità Martí, va sortir d'ermità per fer-se franciscà.

-Ermità Lloaixim, estava a Valldemossa, però també ja és mort.

Actualment no hi ha cap ermità vilafranquer.

Antoni Amengual

GLOSES POPULARS

Per l'amo En Toni Salero

Per fer una cançó
primer l'han de cavil·lar
i després l'han de repassar
per si està bé, o no.

Ets arbres fruiten pes brots
i tenen ses rels amagades
ses cançons més aprovades
són fetes de quatre mots.

D'això no aprenen mossatge
ha de sortir d'ell mateix
jo, tal com és, ho exprés
sigui senyor o missatge.

No importa saber lletra
basta sàpiga cavil·lar
i ha de saber pegar
per l'esquerra i la dreta.

Sigui gran, sigui petit,
si té rel de glosador,
pot donar explicació
i presentar un escrit.

Amb so escriure pas es temps
i hi pos qualche cançó
es pols me fa tremolor
i pareix fet d'innocents.

Per trempar una cançó
un qualsevol ho pot fer
es primer mot i es darrer
donau-li combinació,
es segon és defensor,
hi pot acabar si se ve.

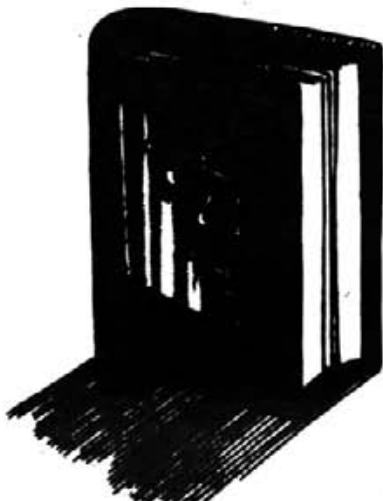
ARA FA UN ANY

Gràcies a s'habilitat i perseverança d'un grup de joves vilafranquers, ara fa un any, es va publicar per primera vegada en es nostre poble, es número u d'una revista assenyalada amb es nom de Santa Bàrbara. Es resultats són positius: En dotze mesos, es full ha sortit dotze vegades, en 365 dies ja són més de 300 es socis protectors. Es pot dir que pràcticament es llegida per sa gran majoria de sa gent de Vilafranca.

Celebram amb alegria aquest primer aniversari, que és promesa d'esperança pes futur. Confiam en sa col.laboració de totes ses persones convençudes de que per elevar es nivell cultural des poble es necessita una exacta informació.

Es pretensió que tots ets homes de bones intencions tenguin cabuda a sa revista i, en tota llibertat, puguin expressar sa seva opinió. A partir d'aquí que mai més ningú, per ses seves ideologies o creències religioses, estigui condemnat en es silenci. Totes ses idees són bones per fer un món més just i millor.

Bartomeu Estrany.

la no violència

A un poble oprimat ideològica, política i econòmicament pels interessos del capitalisme, li deia un dia abans de ser assassinat el bisbe Oscar Romero: "Soldados de San Salvador, no dipareis. Y si os ordenan disparar, bajad los fusiles. Ni un disparo más, ni una muerte más..."

L'homicidi comès per un particular és un crim, però se li diu virtut si es fa en nom de l'Estat (Sant Cebrià, segle III)

Crec que dintre de cada persona hi ha violència. La violència de l'agressió, la violència de la competència, la violència de tractar d'esser qualcú, violència acumulada.

Matar essers humans és la cosa més horrible que es pot fer. Per això el ser humà ha de produir amb ell mateix una revolució radical i fonamental.

Tots hauríem d'esser un poc revolucionaris, al manco de pensament, si ningú volgués agafar una arma, ¿Quin és just que s'atreveix a matar un germà seu?

El terrorisme, la violència, les armes, l'imperialisme, preparen la destrucció de l'espècie humana cap a un suïcidi col·lectiu.

Tots nosaltres, i principalment els joves, hem de lluitar per conseguir destruir tanta violència, no hem de voler ser impulsats a ella, ens hem d'entregar al servei dels altres i confiar en el valor de l'amor, conservar la llibertat personal i col·lectiva que està amenaçada i agredida mitjançant la violència i la repressió.

Maria Barceló

Notícies de la Cambra Agrària Local

A tots ets agricultors titulars de -
maquinària agrícola, ja siguin ALTA ini-
cial o variació per canvi de superfície,
a efectes de sa percepció de sa subven-
ció d'es 'GASOLEU' agrícola, se'ls hi re-
corda que es Ministeri d'Agricultura so-
lament presentarà ses modificacions o no-
ves altes a s'ordenador una vegada a s'any
durant es mesos de novembre i desembre,
per tant hauran de tenir en compte per
tramitar sa documentació necessària abans
d'es mesos assenyalats, de lo contrari
ses sol·licituds no es tindran en consi-
deració fins s'any següent.

Es recorda a tots ets agricultors, cul-
tivadors de patata, que ja tenim en aques-
ta Oficina es productes per a combatre
sa plaga de sa patata que es Ministeri
d'Agricultura subvenciona cada any, per
tant, és necessari retirar-ho com més
prest millor de sa Cambra Agrària Local.

A tots ets agricultors en general se'ls
hi comunica que el SENPA (servei Nacio-
nal de Productes Agraris) durant es mes
de maig envia ets impresos de Cartilles
d'Agricultor per a que sigui cumplimen-
tada abans de finalitzar es mes, aquest
document es considera base per a sol·li-
citar beques d'estudi durant s'any, sol-
licitar llavors per a sembrar, declara-
ció d'asseguraments agraris.

PERD ES TEMPS

Un pescador disposava de vuit perles -
iguals per la seva forma, tamany i color.
D'aquestes vuit perles, set tenien el ma-
teix pes; la vuitena era un poc més lleu-
gera que les altres. ¿ Com podriem ende-
vinar la perla més lleugera, i indicar-
ho amb tota seguretat, emprant la balança
i fent tan sols dues pesades, sense dis-
pondre de peses?.

En Melcior Oliver ens envia la solució
encertada al probleme proposat al número
anterior. L'enunciat era més o manco el
següent:

Tenim 90 pomes que hauran de vendre tres
germanes, Na Fàtima, la major, en vendrà
50, Na Bel 30 i N'Aina 10. Les tres ger-
manes han de vendre les pomes al mateix
preu, i les tres han de conseguir de la
venta de les pomes la mateixa quantitat
de diners.

La solució és aquesta:

Fàtima fixa el preu de 7 pomes per un du-
ro i en ven 49 de les 50 que tenia, en
treu 35 pessetes i li queda una poma que
la ven a tres duros. La ganància total
serà de 50 pessetes. Na Bel obligada a
vendre les seves 30 pes mateix preu, ven
28 pomes per quatre duros, quedant-li -
dues pomes que tindrà que vendre per tres
duros sa poma, com a condició imposada,
total 50 pessetes. La tercera, N'Aina ven
set pomes per un duro, i li queden tres
pomes, que les ven com les altres dues,
a tres duros la poma traient de la ven-
da també 50 pessetes.

carta al meu cor

Quinze, setze, disset anys! Has arribat a l'abril de la més prometedora primavera; la sang circula amb ritme accelerat dins les teves venes. L'amor canta per dintre i et produeix estranyes i inexplicables sensacions! Molt alerta abans d'espargir inconscientment tota la riquesa del teu cor. Els camins de l'amor són plens de fascinació; pareixen tapissats amb pètals de roses, però enmig dels pètals hi ha moltes espines, mura des i perills. No et deixis marejar pel trebol dels somnis. Sigues prudent.

La joventut no és solament una marxa triomfal cap a un esplendorós migdia, sinó també preparació de cara al compliment dels deures que t'esperen.

Encara que hagi arribat a l'abril de la més prometedora primavera, et canti l'amor per dintre i els teus ulls cerquin amb clar desig al company de la teva vida, molt alerta abans d'espargir inconscientment tota la riquesa del teu cor. Això no basta per poder passar de la poesia a la realitat.

Pot succeir que esclati, de sobte, l'amor, mentre que per l'altra banda només hi hagi simple amistat i, fins i tot, indiferència o fredor.

No pots forçar a ningú a que t'estimi. Quan es veu que l'amor sols lluu per una banda, hi ha que ésser forts, decidits, i apagar la flama amb un acte amistós. Estimar fora mida un jove, sabent que no ets corresposta, és perdre el temps i amargar-se inútilment.

No vulguis captar amor...compassiu. No descubreixis la ferida del teu cor a qui, tal volta, se'n riurà. Amb això no faries sinó il·lusionar-te i desesperar-te encara més. Esperança Jaume.

RESSUSCITAR

Ha passat Pasqua, ha ressuscitat i viva la Pepa. Vindrà Nadal i el tornarem fer néixer i vindrà Pasqua i el tornarem matar i es camí no deixa; roda qui te roda a sa sfinia de sa vida, cau qui cau i s'engruna qui s'engruna. Em dóna s'impresió que sa religió s'ha fet costum; es capellans som ets amos de sa pella i feiem anar s'oli allà on volem i ets altres miren es va i ve i alerta que no t'arribi qualche esquitada. Crec que és hora que tots sapiguem qué és el que es fregeix dins sa pella i, de tant en quant, ajudem a tirar sa truita a l'aire i que quedi girada de s'altra costat, com Sant Llorenç, que quan va estar torrat d'una part el giraren per torrar-li s'altra. La passivitat dins ses esglésies és massa freqüent, i sa denúncia d'es mals que ens enrevolten és massa esquivada. Es necessari resuscitar s'esperit de lluita, de protesta, de disconformitat i néixer a una vida nova a on ni Déu es necessita perquè la llei esclavitzadora de consciències s'ha convertida en llibertat.

Pere Fons.

ajudem a la trapa

Molts de vosaltres heu llegit pels diaris que el G.O.B. (Grup d'Ornitologia Balear) té en projecte convertir La Trapa en Parc natural. Hi ha hagut varies persones que ens han donat la idea de fer, mitjançant la nostra revista, una captació a nivell de poble i, després, donar-ho al G.O.B. per ajudar a dur a terme el susdit projecte.

Hem pensat obrir la captació amb MIL PESSETES, quantitat que serà el donatiu del Full.

Tots els que vulguin ajudar ho poden fer posant-se en contacte amb qualsevol d'aquests quatre:

Guillem Coxiner (Municipal)

Joan Not

Caterina Maria Bover (de Ca'n Tià Sabater)

Antoni Torretes.

Joan Bauzá

AJUNTAMENT

IMPOST DE CIRCULACIO DE VEHICLES.- Fins el proper dia 11 de juny hi ha de temps per a pagar l'Impost de Circulació de vehicles de tracció mecànica, camions, cotxes, furgonetes, motes i ciclomotors. Passat aquest termini, i fins el trenta de juny, es cobrarà amb un 10% de recàrrec; a partir del primer de juliol es cobrarà per via executiva amb el 20% de de recàrrec per demora.

NOU REGISTRE DEL CEMENTIRI.- Fins al proper 30 de juny es durà a terme el nou registre municipal de tombes. Totes les persones interessades poden anar a l'Ajuntament i reomplir un imprès, així com presentar tota la documentació que tinguin referent a la propietat. Si no tenen cap document, també ho hauran de notificar i reomplir al mateix document. Totes les persones que diuen tenir dret a tombes i no compleixin aquests requisits, s'entendrà que renuncien a la mateixa.

EL MÓN

Passejant per foravila, me va caure a damunt una gota d'aigua, de tot d'una me vaig pensar que es posava a ploure, i lo primer que vaig fer va esser mirar cap a ne'l cel..., però -si fa un bon sol?, hem vaig dir, em girí de cap a ne's sol, i vaig veure que plorava. M'es tranyà que una estrella que pareix tan alegre, estàs triste, vaig quedar ben desconcertada, fins que vaig tenir coratge per demanar-li.-Perquè plores?, -què tens?, tu que ets tan gros i tens tanta vida...es sol seguia plorant, pareixia que no s'acabava de fiar de jo. Però jo, caparruda, li vaig dir: "endemés, no se de que te queixes, tú d'aquí a on vius veus tot el món, les ciutats, els nius, el mar,...". Sabeu que me respongué es sol? " Per això plor, nineta, perquè puc veure tot lo que passa dins el món,... per això plor".

Catalina Maria

no ho entenc

No entenc de cap manera com s'home ha pogut edificar sa societat damunt ses armes. No crec que sigui tant beneit que - no hagi vist cap a on ens duu tot aquest armament tan brutal. Ara començarem, ja hem començat, de bo amb s'armament nuclear. Tothom sap que ses armes només poden dur a un punt: s'opressió, sa manipulació i a una defensa d'ets interessos d'uns - pocs.

Fa uns anys es va inventar sa bomba de neutrons (crec que s'anomena així). Es científics venuts sa defensen dient: "Es una arma molt eficaç, perquè no des trueix cases ni edificis, només mata ses persones, animals i plantes"...Tanta sort! Podem estar tranquils, ja que allà on s'a molli aquesta bomba només moriran es sers vius... I nosaltres, què som?, pedres?

Aquesta bomba de neutrons, quan és - amollada tira unes radiacions que afecta a ne's cervell de ses persones i animals, causant una mort lenta i molt dolorosa.

Si no m'equivoc, me pareix que sa nació mare d'aquesta bomba va esser els - E.E.U.U., però ja són més nacions ses que estan capacitades tècnicament per fabricar-les (si ja no la tenen).

Tots sabem que esteim passant una - guerra mundial "freda" (i ara fomentada p'els "President-Pistoler" d'Estats Units). Quan s'ensati podem assegurar, sense dubtar-ho, que tots aquests nous avanços - d'armaments seran aplicats cap a ne's - països menys desenvolupats que serviran de "conilletts".

Si no aturam d'una punyetera vegada aquest avaç diabòlic, estirem governats (de fet quasi ja ho esteim) per programadors, per màquines fredes, sense sentiments ni sensibilitat.

D'aquesta manera no crec que poguem solucionar es problemes socials i d'humanitat que tenim que afrontar avui en dia,

Pens que tots es tipus de societat que hi ha ara en el món, estan deteriorats i desfasats. Necessitam una altra societat que no estigui fermada a una energia determinada, sa nuclear, sa d'es petroli, etc..., però això suposaria un - canvi radical dins l'estructura del món i per tant un endavallament d'es sistema econòmic general. Utopia?, pot esser, però encara pens que val més viure per fer veritat ses il.lusions, que viure dins un món injust.

Catalina Maria

UN PENSAMENT

Agafes una ploma i un paper en blanc.
La primer idea d'un pensament apunta, apa-
reix, no saps on acabarà, on finalitzarà
i d'aquesta manera deix rossolar la tinta
i escriu:

De vegades és difícil saber lo que un vol,
és difícil saber lo que un mateix cerca...
les coses que canviaria.

Hi ha algú entre tots vosaltres que sà-
piga amb seguretat lo que és la vida per
ell? No deman lo que creu que és, això
molts ho saben, sinó que em pugui respon-
dre afirmativament a la primera pregunta.
-Hi ha algú entre vosaltres que s'hagi -
preguntat quin significat té la vida per
ell? Supòs que sí, però que hagi trobat
una resposta satisfactòria capaç d'encon-
ratar a un escèptic. Ho dubt, però és -
clar, ningú té els mateixos objectius, ca-
dascú té el seu propi camí. . .

NO, NO..., tampoc és així, pot esser molt
bé que el camí que seguim tots sigui el
que ens tracen les persones i les circums-
tàncies que ens enrevolten, és possible
que no tenguim ni el més petit fantasma amb
el que en realitat cada un hauria de se-
guir per esser ell mateix.

-Com podem saber a cada moment si actuam
per complaure el proïsme o per complaure'ns
a nosaltres...? Però aquí hi ha una altra -
contradicció... Està bé donar satisfacció
al teu germà, és de cristians, però d'aques-
ta manera pot esser que tu no arribis a tro-
bar la veritat amb tú.

Actuar segons el motlle que agradarà als de
més és despersonalitzar-te.

Per altra banda hi ha que adaptar-se a la
societat, sinó series un ser insociable.
Amb una paraula, crec que tot això és tan
complicat, que ni pensant-ho tota una vi-
da arribaria a aclarir aquestes idees...
així mateix de qualque cosa hauria servit
viure si al final conseguís trobar-me a
mi mateixa. No estaria malament!

Però parlant de tot...¿ què és lo que està
malament ?...

Antònia Garí

VOLEIBOL

D'extraordinària es pot qualificar la -
participació i actuació de l'equip de -
voleibol de l'Institut "Mossèn Alcover"
de Manacor, a ne'ls jocs escolars (re-
cordem que deu de les dotze jugadores -
són vilafranqueres, les dues restants de
Petra).

Dit equip va prendre part a les següents
competicions:

-CAMPIONAT DE BALEARS, l'equip quedà CAM-
PIÓ.

-Dies més tard volaven a Tàrragona per -
celebrar el CAMPIONAT ESCOLAR D'ESPANYA
en la fase del sector cadet.

Les nostres jugadores conseguiren derro-
tar amplament als equips participants -
amb uns rotunds 3-0.

D'aquesta manera es proclamà campió de
Catalunya, conseguint així classificar-
se per a la pròxima fase del campionat
d'Espanya.

Alineacions: Barceló Rosselló, Català, San-
só Mestre, Oliver, Gayà, Portell, Rosse-
lló, Barceló, Bover, Sansó, Vanrell i
Mestre.

Sols ens queda per dir amb el desig de
tot cor, de que cap de les vostres il·lu-
sions, cap dels vostres desitjos de per-
fecció esportiva es vegin frustrats.
Que ni la derrota, ni els triomfs, si-
guin capaços de fer-vos canviar de di-
recció, més bé, que vos enforteixi pel
camí de les autèntiques finalitats de -
l'esport.

Margalida Oliver

UNA ALMOINA

A cops ens enterem pels diaris de que una espellissada i vella dona, que demanava almoina pels cantons o portes de les esglésies, ha mort deixant dintre el forro d'un capell o matalàs una bossa plena de milions.

Demanaires com aquests vells que de cop estiren la pota i apareix un compte corrent al seu nom amb molt de zeros, són l'excepció. El normal és que els que estan a una cantonada amb la mà estesa demanin per necessitat.

En quant a persones que aparenten riquesa i tenen una manca d'ella, no són no tícia, per la profusió amb que es produeixen.

Però existeixen també els qui viuen amb holgura demanant pels carrers, fent de l'almoina un sanajat negoci i un ofici que podria enquadrar-se dintre de les "professions il·liberals". El darrer exemple d'aquest gremi de captaires professio nalitzats el tenim a Itàlia, on acaba de descobrir-se un cas singular del que l'opinió pública s'ha fet eco immediat. Es tracta d'una família iugoslava que es dedicava a demanar pels carrers de la capital romana amb un resultat veritablement envejable. Amb els estalvis obtinguts apel lant a la caritat, aquesta família s'ha anat de vacances al seu país; ha adquirit un chalet i l'ha posat en lloger, amb el qual ha emprès tornada a Itàlia per no de xar el negoci abandonat. El viatge d'ana-da i tornada l'han fet amb un sumptuós Mercedes, conseguit també amb el fruit de la petició rondadora.

Els italians estan, al pareixer, una mica indignats amb aquests pobres tan rics I és que per regla general la societat accepta als pobres a condició de que ho si guin de veritat i que ho segueixin essent. Un pobre que deixa de ser-ho gràcies a l'almoina ens pareix un falç, un estafador

sobretot quelcom terrible. Un pobre, segons aquesta forma de veure les coses, deu ser quant més pobre millor, deu caminar per la vida ple de misèria, mal vestit, brut i amb fam. La pesseta que li donam deu ser per ell una pesseta inimportantíssima, i no una més de les moltes que ja té. I el pobre deu morir-se de fam així com de fàstic sense que, no cal dir-ho, se li ocurresqui deixar ni heretat ni deutors. Un pobre que compleixi aquests requisits serà un bon pobre, honrat i autèntic. Però un pobre que conseqüesqui fer-se ric gràcies als nostres sentiments caritatius serà objecte de repudi i indignació, per estafador i regenerat.

Endemés, si els pobres es fessin rics amb les almoines podrien ocórrir dues co ses a qual més alarmant:

- 1.- Que tots ens féssim pobres i ens posàssim a demanar per les cantonades.
- 2.- Que a no haver-hi pobres, perquè tots seriem rics, no hi hauria ningú a qui fer caritat.

Una societat ben estructurada no pot admetre aquestes incongruències.

Gabriel Miquel.

sa joventud preocupada

Desgraciadament, es panorama actual no ofereix massa garanties per aconseguir els llogres socials abans anomenats. Ses perspectives de confiança són mínimes si tenim en compte que són molts encara els governants que estan sostinguts per sa força. En aquests precisos moments, sa nova administració americana, sa nació més poderosa de la terra, està augmentant es pressupost de ses armes en trenta-vuit mil milions de dòlars. Això suposa, diu informació, que ses despeses per guerra de l'any 1982 seran entorn des 222 mil milions de dòlars. Aquestes notícies no són massa bones per infondre coratge a una joventud preocupada pels actuals aconteixements, ni cap al·licient per posar noves il·lusions a sa vida.

Ara que amb provatura de cop d'Estat es poble espanyol ha passat altra vegada moments dolorosos i hores d'angoixa; una vegada superada sa tragèdia hem d'acceptar que encara que es moment sigui difícil, també és esperançador. Gràcies a Déu es poble té bona memòria i sap per experiència que els "golpistes" de tots es temps no tenen capacitat de convenciment i, amb sa pretensió de vèncer, no tenen altra alternativa que sa força des fusells i s'engany. Així com un dia amb falsa promesa varen sortir en defensa de sa República, avui també amb tot desvergonyiment, no només han dit als joves guàrdies que s'assalt al congrés era per rebutjar un atac de la E.T.A. en contra de sa Democràcia, sinó que per aconseguir els seus propòsits arribaren a invocar en fals el nom del Rei.

Des d'aquest jove i senzill fullet vull expressar sa més profunda admiració i agraïment a totes aquelles persones que amb vertader sentit patriòtic es feren dignes amb es seu comportament d'os-

tentar sa representació des poble, i amb dedicació i honradesa han estat capaços de fer recobrar sa confiança i llibertat a n'aquest mateix poble que animat des mateixos sentiments ha fet sa promesa de no descansar fins que sigui efectiva sa consolidació d'aquesta martiritzada Democràcia.

Això seria es principal motiu pes qual quedaria dins es record d'aquesta preocupada joventud que ve darrera de nosaltres.

Bartomeu Estrany.

notícies fresques

EL PASSAT dia 12 d'abril es va celebrar es III Semi-Maraton, CIUTAT DE PALMA, amb participació d'uns mil - cinc-cents atletes de totes ses nacionalitats, hi prengueren part dos vilafranquers, en Miquel Gelabert-Andreu i en Guillem Sansó Bauzà.

-+--+--+

EL DIUMENGE, 24 de maig, hi haurà una excursió al Castell del Rei, per informar-se al Club Jovent Unit.

-+--+--+

EL PASSAT 12 d'abril es va consultar a cada una de ses famílies de la vila sa conformitat sobre la donació les terrenys del Molí Nou, propietat de l'església, a favor del poble mitjançant l'Ajuntament. Els resultats foren els següents:

SI	347
NO	4
NULS	12
BLANC	<u>11</u>
TOTAL	374

=====

Desitjam que prest sigui realitat un Poliesportiu que tanta falta fa a sa gent des nostre poble.

-+--+--+

EN "PEDRO MOREI" ens comunica, per a qui li pugui interessar, que ha obert un magatzem de paviments ceràmics i de gres, rajoles, toves, i tota casta de materials de construcció.

-+--+--+

UN GRUP de joves emprenidors i coratjuts s'estan preparant per fer realitat que es nins des poble puguin ocupar es seu temps lliure durant ses vacances d'estiu. Es tracta d'organitzar alguns campaments. Es bo que un grup des poble prengui part en aquesta feina, i així ja no serà allò d'enviar al.lots a un campament un poc estrany, sinó que seran es mateixos joves del poble que es preocuparan de sa formació des més petits.

-+--+--+

ES POSSIBLE que prest es recomencin es treballs als voltats des Temple, a s'altra etapa només varem fer la meitat, ara hem de fer s'altra.

-+--+--+

AQUEST mes d'abril no hi ha hagut cap neixement ni cap matrimoni nou.

Han passat a millor vida:

Josep Riera Forteza (L'amo en Pep de s'era)

Bartomeu Bover Català.

Joan Adrover Adrover.

-+--+--+

ES QUINTS del 72, es a dir, nascuts el 51, han pensat de fer un ~~dè~~par es primer diumenge de juny, es qui hi vulguin anar, poden fer de veure en Santiago, en Gabriel

de Son Joi a en Llorenç de Boscanà

---+---+---

DURANT aquests dies passats se calcula que han caigut en aquesta zona uns 180 litres d'aigua per m².

---+---+---

ES DIU que l'Ajuntament ha adquirit un quartó de terreny al Cremat, darrera es quarter de sa Guàrdia Civil, per a s'instal·lació de sa Unitat Sanitària local. Es parla d'uns dos milions de pessetes.

---+---+---

DIA 17 de maig tornarem tenir oportunitat d'escoltar i parlar amb el nostre Pastor, Teodor. El motiu d'aquesta vinguda serà per a confirmar una vintena de joves que volen ser testimonis de sa veritat, bo que tots fóssim testimonis. El Bisbe participarà a la missa de les 11.

---+---+---

EXCURSIÓ

Són les 9'30 del dia 1 de maig, dia que s'ha assenyalat per fer sa passejada de final de curs 1980-81. Som unes 60 persones dispostes a emprendre s'itinerari programat: Vilafranca, Petra, Muro, Ca'n Picafort, Alcúdia, Mal Pas, La Victòria. D'aquests, molts som acompanyants dets alumnes, germans, -amics, fills...

El bon sol que ha sortit el matí ens acompanya durant tot el dia. Sa primera aturada és per visitar es Museu de Muro, lloc on hi ha -per córrer moltes d'hores. Allà -s'hi han recopilat infinitats d'objectes antics des d'els que s'empraven a una apotecaria fins als d'un foraviler, carros, arades, -estarrossadors, etc..., d'un fuster, d'un gravador, d'un esculptor, etc. i tots els instruments que es podien emprar dins una casa.

Seguim sa ruta programada i ja és hora d'omplir sa panxa. Ens atu-

ram al Pont dets anglesos i saborem ses panades fetes el dia abans. Anant a la Victòria passam per Alcúdia on es visiten ses ruïnes romanes, Mal Pas, lloc de paisatge molt garrit, es divisa fins al Cap de Formentor.

Arribam a La Victòria, quedàrem uns quants a baix i els altres seguírem caminant fins a l'Atalaia de La Victòria, els altres seguien fins al Mirador de Punta Roja. Es fa hora de dinar i savorir es frit mallorquí que es duu fet i ses panades.

Es fa entrega d'un objecte d'agraïment als professors per part dels alumnes. Hi ha ball de bot a voler, jocs que hi participa tothom; s'alegria no falta.

Es fa hora de tornar, feim una aturada al Port d'Alcúdia i de cap a sa nostre vila estimada.

Francesca Bauzá Sureda